

Poslední mač s Rapidem jsme prohráli

V pondělí 4.4.2011 se hrálo naše Efko poslední mač s Rapidem, kterému šlo o záchranu, a tak proti nám nastupuje jejich základní osma.

Naše sestava je dost prořídla, navíc po hodině hry musíme konstatovat, že bez omluvy nepřišel Dan.

Prohráváme 1:0.

Situace nevypadá nijak zle, Milan už opět pomrkává, jak drtí Kropíka. Nejprve však končí Petr. Po dvouminutovém přemýšlení, co zahraje v prvním tahu mu nakonec zbývá na 17 tahů deset minut a nabízí remízu, kterou elově silnější soupeř celkem asi rád bere. Jeho figury jsou pasivní, ale do rozhodných akcí je také daleko.

Pak končím já - nečekaně se hraje skotská. Moje teorie končí v 10.tahu, navíc se mi 10.f3 nechce hrát, protože to hatí všechny plány, které znám. Soupeř soustředěně přemýšlí už od začátku, brzy však jde do mne tahem f5 a cítím, že něco není dobře. Sice jsem pak nehrál úplně přesný tah, ale nalákal jsem soupeře na zdánlivě silný úder se ziskem pěšce, ale soupeř nedopočetl své materiálové ztráty - při nejlepší hře je to figura. Pak sice ještě deset tahů zkoušel hrát bez figury, až nakonec uznal, že mu je ELO 1914 k ničemu a je vyrovnáno.

Velký boj vede Roman. Jeho partie jsou jisté a pevné. Dotahali to do koncovky bělopolných střelců, ve které se zdá, že Roman stojí lépe díky sosupeřově pěšci v centru, který stojí na bílém poli. Roman má však na královském křídle také dva pěšce na bílých polích a těžko může jít od nich střelcem pryč. Partii nelze prohrát, ani vyhrát, i když se o to Roman snaží. Remis.

Remízou končí i Filipova partie. Filip postavil celkem aktivní pozici, ale pak to soupeři trochu usnadňuje tím, že připouští výměny. Koncovka jezdců a střelců proti jezdcům a střelcům (střelci nestejnobarevní) při mnoha pěšcích nejde asi prohrát, Filip má mikroskopicky více prostoru, ale na uplatnění výhody by to chtělo chybičku ze strany soupeře. Filip zničehonic nabízí remízu, což vyvolá zděšení u soupeřů, kteří začnou mávat rukama a naznačovat svému spoluhráči, že si musí vše vytrpět až do vítězství. Po několika tazích je však remis dohodnuta.

Bojuje se jen na prvních 3 šachovnicích. Ondra prohospodařil hned po soupeřově nezvyklém pořadí tahů pěšce, když podcenil soupeřův útok na f7. Zdá se mi však, že za to měl kompenzaci v podobě lepšího vývinu, který však soupeř dohnal a od té doby Ondra začal úporný boj o remis. Partie končí divokou časovkou na obou stranách a po jejím skončení soupeř nabízí remízu. Ondra stojí asi o něco hůř a není třeba to lámat. Remíza.

Honza Švach opět hraje s klidem Angličana, se kterým se pouští asi do nekorektní kombinace s výměnou věží za dámu. Po této kombinaci má o pěšce méně, rozbitou pozici a i když mu soupeř dovolil rošádu, tak Honzova pozice je špatná. Kupodivu soupeř se v tom trochu motá. Honza sice zvládá první část časovky, ale pak jeho procházka krále po celé šachovnici končí matem, Zatím prohráváme 4:3.

Zůstává Milan, který získal v úvodu po chybě soupeře primitivní taktikou pěšce, udatně rozbíjí soupeřovy pěšce, figury jsou aktivní. Do soupeře stačí jen trochu málo strčit. Jenže Milan začíná profesorské šachy, účelnost jde stranou. Místo zisku dalšího pěšce si vytváří dvojici volných pěšců na královském křídle, kteří vypadají mohutně, ale jsou bez podpory. Ve věžovce mají jeho 2 pěšci stejnou hodnotu jako soupeřův jeden. Nezbyvá než se s mířit s remízou. Prohráváme nejtěsnějším poměrem, v sedmi a se soupeři, kteří měli tentokrát elovou převahu na všech šachovnicích.

Karel Horák